FLORUS LUGDUNENSIS. RUPERTUS TUITIENSIS
Zwettl, Ende 12. Jh. Seite 36v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31662
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

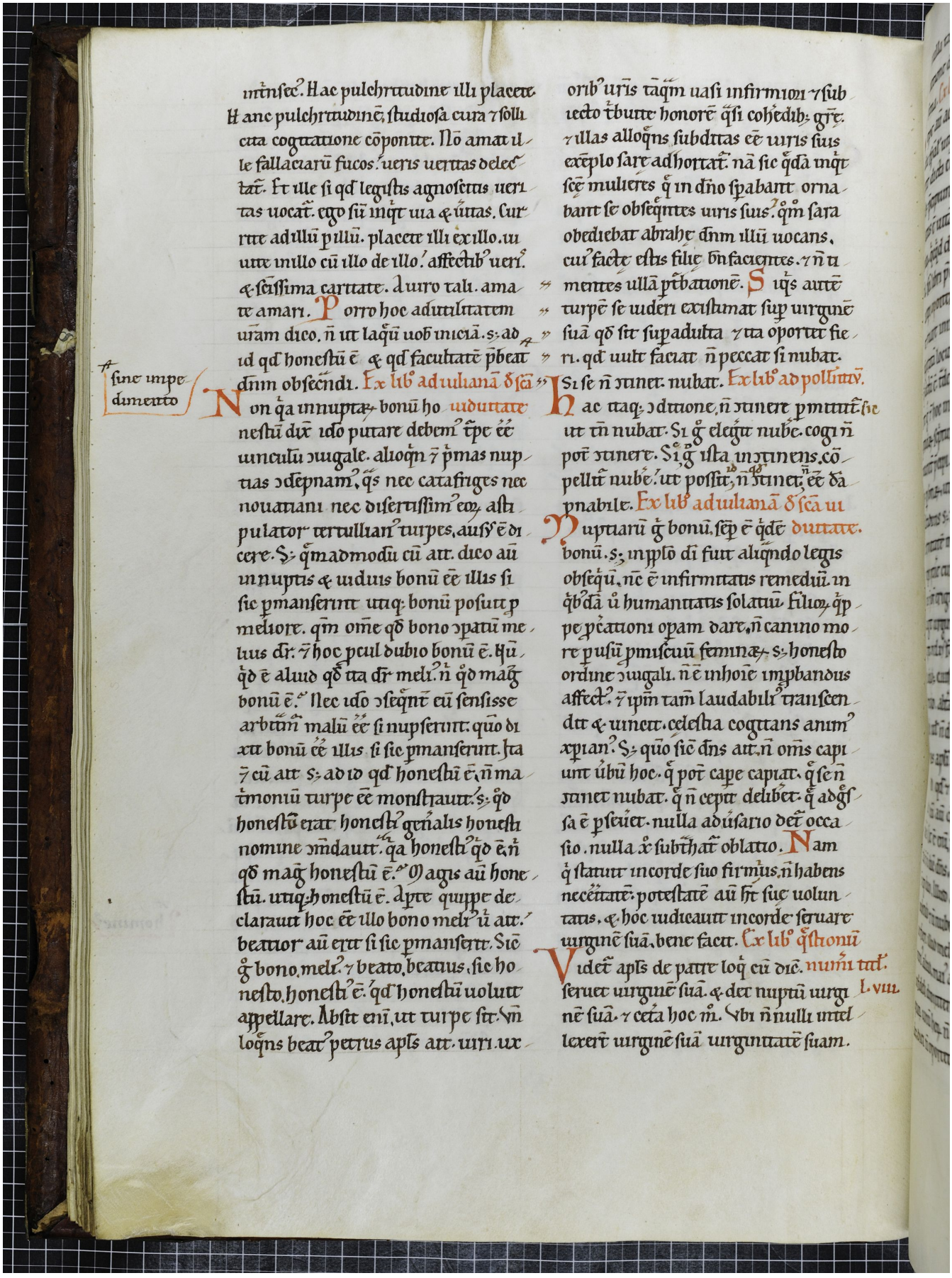

intrinsec. Hac pulchritudine illi placete. Hanc pulchritudinē, studiosa cura ⁊ sollicita cogitatione cōponite. Nō amat ille fallaciarū fucos. ueris ueritas delectat. Et ille si qd legistis agnoscitis ueritas uocat. ego sū inqt uia & uitas. Currite ad illū p illū. placete illi ex illo. uiuite in illo cū illo de illo. affectib⁹ ueris. & scissima caritate. Auiro tali. amate amari. Porro hoc ad utilitatem uram dico. n̄ ut laqū uob iniciā. s; ad id qd honestū ē & qd facultatē pbeat dnm obsecndi. Ex lib⁹ ad iulianā d scā uiduitate

sine impedimento

Non qa innuptar bonū honestū dix ido putare debem⁹ tpe ēē uinculū ꝯiugale. alioqn ⁊ pmas nuptias ꝯdepnam⁹, qs nec catafriges nec nouatiani nec disertissim⁹ eor asti pulator tertullian⁹ turpes, ausy ē dicere. S; qmadmodū cū ait. dico aū innuptis & uiduis bonū ēē illis si sic pmanserint utiq; bonū posuit p meliore. qm omē qd bono ꝯpatū melius dr. ⁊ hoc pcul dubio bonū ē. Nū qd ē aliud qd ita dr meli⁹. n̄ qd mag bonū ē. Nec ido ꝯseqnt cū sensisse arbitrm malū ēē si nupserint. quo dixit bonū ēē illis si sic pmanserint. Ita ⁊ cū ait s; ad id qd honestū ē, n̄ matrimoniū turpe ēē monstrauit. s; qd honestū erat honesti⁹ genalis honesti nomine ꝯmdauit. qa honesti⁹ qd ē, n̄ qd mag honestū ē. Magis aū honestū. utiq; honestū ē. Apte quippe declarauit hoc ēē illo bono meli⁹ ū ait. beatior aū erit si sic pmanserit. Sic g bono, meli⁹ ⁊ beato, beatius, sic honesto, honesti⁹ ē. qd honestū uoluit appellare. Absit enī, ut turpe sit. Vn loqns beat⁹ petrus apls ait. uiri. uxorib⁹ uris tāqm uasi infirmiori ⁊ subiecto tribuite honorē qsi cohedib; grē. ⁊ illas alloqns subditas ēē uiris suis exēplo sare adhortat. nā sic qda inqt scē mulieres q in dno spabant ornabant se obseqntes uiris suis. qm sara obediebat abrahe dnm illū uocans. cui⁹ facte estis filie bn facientes. ⁊ n̄ timentes ullā ptrbationē. Siqs autē turpē se uideri existimat sup uirginē suā qd sit supadulta ⁊ ita oportet fieri. qd uult faciat n̄ peccat si nubat. Si se n̄ ꝯtinet. nubat. Ex lib⁹ ad pollitiū.

Hac itaq; ꝯditione, n̄ ꝯtinere pmittit. sic ut tn̄ nubat. Si g elegit nube. cogi n̄ pot ꝯtinere. Si g ista inꝯtinens. cōpellit nube. ut possit, id n̄ qd ꝯtinet, n̄ ēē dapnabile. Ex lib⁹ ad iulianā d scā uiduitate.

Nuptiarū g bonū. sep ē qdē bonū. s; in pplo di fuit aliqndo legis obseqū. nc ē infirmitatis remediū. in qb⁹dā ū humanitatis solatiū. Filiorū qppe pcationi opam dare, n̄ canino more pusū pmiscuū feminar. s; honesto ordine ꝯiugali. n̄ ē in hoīe impbandus affect⁹. ⁊ ipm tam laudabili⁹ transcendit & uincit. celestia cogitans anim⁹ xpian⁹. S; quo sic dns ait. n̄ oms capiunt ūbū hoc. q pot cape capiat. q se n̄ ꝯtinet nubat. q n̄ cepit delibet. q adgssa ē pseuet. nulla aduersario det occasio. nulla x subthat oblatio. Nam q statuit in corde suo firmius, n̄ habens necessitatē. potestatē aū ht sue uoluntatis. & hoc iudicauit in corde seruare uirginē suā, bene facit. Ex lib⁹ qstionū numeri tit. l. viii.

Videt apls de patre loq cū dic. seruet uirginē suā. & det nuptū uirginē suā. ⁊ cetera hoc m. Vbi n̄ nulli intellexert uirginē suā uirginitatē suam.